

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อันนัตต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖-๑๗/๒๕๕๗

วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗

**เรื่อง ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งความเห็นของคู่ความเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๙**

ปลัดกระทรวงยุติธรรมได้ส่งหนังสือ เรื่อง ส่งสำนวนเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยรวม ๔ เรื่อง ที่มีลักษณะเหมือนกันคือ

เรื่องแรก ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ สำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๔๓๒/๒๕๕๒ ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์ นายดิลก แย้มนาม จำเลย (ผู้ร้องที่ ๑) และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๕๒๓/๒๕๕๒ ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์ นายบุญเลิศ เลิศศรี จำเลย (ผู้ร้องที่ ๒)

เรื่องที่ ๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ สำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๖๑๘๔/๒๕๕๒ ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์ นายมนูญ สุทธิจินดา จำเลย (ผู้ร้องที่ ๓)

เรื่องที่ ๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ สำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๔๖๖/๒๕๕๓ ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์ นายอ่อมไพร ศรีดี จำเลย (ผู้ร้องที่ ๔)

เรื่องที่ ๔ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๓ สำนวนคดีอาญาหมายเลขแดงดำที่ ๖๕๗๗/๒๕๕๒ ระหว่างพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์ นายบุญนาค บน้อย จำเลย (ผู้ร้องที่ ๕)

ผู้ร้องทั้งห้าได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเรื่อง พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยร้องว่าคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่อง มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี และคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ เรื่อง กำหนดมาตรการเพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในจังหวัด ซึ่งออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๖๐

ตามคำร้องของผู้ร้องทั้งห้าสรุปความได้ว่า ผู้ร้องถูกพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีว่า ผู้ร้องทั้งห้าได้มีการใช้พื้นที่ดินที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรมไปใช้เป็นที่เลี้ยงกุ้งกุลาดำระบบความเดิมต่ำ เป็นเหตุให้เกิดภาวะมลพิษทั้งทางน้ำและในดินและเกิดสภาวะ

การขาดแคลนความสมดุลตามธรรมชาติ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนและก่อให้เกิดผลเสียหายต่อทรัพย์สินของรัฐและประชาชน ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๑/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑ และคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ออกตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕๐ และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕

ผู้ร้องทั้งห้าจึงได้ร้องต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีว่า กฎหมายที่ศาลมีกำหนดนับใช้ในคดี คือ คำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๒/๒๕๔๑ และคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๑/๒๕๔๑ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๖๐ ทั้งนี้ โดยยืนต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อทำการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

พิจารณาคำร้องของผู้ร้องทั้งห้าแล้วเห็นว่า เมื่อศาลมีกำหนดนับใช้ศาลอธิบดีรัฐธรรมนูญ วินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงให้รับเรื่องไว้ในสารบบเพื่อดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ตามข้อกำหนดศาลอธิบดีรัฐธรรมนูญ ฯ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คำสั่งนายกรัฐมนตรีและคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าวมิใช่ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งเป็นกรณีที่มีกำหนดนับใช้คำวินิจฉัยของศาลอธิบดีรัฐธรรมนูญ ที่ ๔/๒๕๔๒ ที่วินิจฉัยว่า “ประกาศคณะกรรมการแห่งประเทศไทยฯ ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ จึงไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ การที่ขอให้วินิจฉัยว่า ประกาศของคณะกรรมการแห่งประเทศไทย....เป็นประกาศที่ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลอธิบดีรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาวินิจฉัย...” ดังนั้นคำสั่งที่ออกโดยนายกรัฐมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี จึงเป็นคำสั่งของฝ่ายบริหารและ มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติจึงมิใช่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลอธิบดีรัฐธรรมนูญจึงไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย แต่กรณีเช่นนี้ผู้ร้องอาจใช้ช่องทางเยียวยา โดยร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยกรณีดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลปกครอง ที่จะพิจารณาวินิจฉัยให้ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยยกคำร้อง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลอธิบดีรัฐธรรมนูญ